

Sygn. akt IV CSK 239/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa E. [...] z siedzibą w P. (Niemcy)
przeciwko P. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 kwietnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwany wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które przedstawił w formie trzech pytań. Po pierwsze, czy sąd w przypadku skierowania pozwu o roszczenie o zasądzenie żądanej kwoty bezwzględnie, w sytuacji gdy zachodzi odpowiedzialność *in solium*, powinien powództwo oddalić, czy zasądzić roszczenie zmieniające zasady odpowiedzialności *ex officio* lub też orzec zgodnie z żądaniem pozwu? Po drugie, czy sąd bez dokonania odrębnych ustaleń, może przyjąć odpowiedzialność osoby fizycznej skazanej prawomocnym wyrokiem sądowym, gdy z ustaleń sądu karnego wynika jednoznacznie, że osoba ta działała wyłącznie jako organ spółki z ograniczoną odpowiedzialnością? Po trzecie, czy sąd badając stan faktyczny i prawny sprawy w oparciu o prawomocny wyrok sądu karnego, w którym odmówiono nałożenia na skazanego obowiązku naprawienia szkody, może pominąć przy rozstrzyganiu te okoliczności przyjmując wyłącznie, że nie są to okoliczności, którymi jest związany na mocy przepisu art. 11 k.p.c.?

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym

orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Powołanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Nie zmienia to faktu, że skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, a ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Pozwany we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczył się jedynie do postawienia pytań, bez jednoczesnego wskazania na wątpliwości, jakie mogą powstawać przy próbach odpowiedzi na nie, ale zasadniczo także bez określenia, z wykładnią których przepisów pytania te pozostają w związku. Jedynym przepisem powołanym we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest bowiem art. 11 k.p.c., ale sformułowany przez skarżącego problem w związku z jego stosowaniem nie jest zagadnieniem prawnym w znaczeniu określonym wyżej, lecz pytaniem o sens wypowiedzi sądu karnego sformułowanej w uzasadnieniu wyroku skazującego pozwanego za popełnienie określonego czynu. Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się na temat wykładni art. 11 k.p.c. i zakresu związania prawomocnym skazującym wyrokiem sądu karnego przez sąd rozpoznający sprawę cywilną (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z 9 lutego 1966 r., II PR 507/65, Lex nr 13897; z 21 lutego 2013 r., I CSK 373/12, Lex nr 1311831), a wniosek skarżącego nie zawiera przekonującej argumentacji, że taka wypowiedź jest konieczna w związku z problemami ujawnionymi w niniejszej sprawie. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie został bowiem szerzej uzasadniony, odrębnie od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, których Sąd Najwyższy nie może analizować w ramach przedsądu i podejmowania decyzji co do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu, przy czym co do kosztów postępowania stosownie do art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

aw

jw